Redactie Nieuwsbrief:
Ine Beurskens, Kay Curfs en Theo Laumans
redactienieuwsbrief@kbosteyl.nl
Adres secretariaat: Aerdberg 1,
5935 VR Steyl
Telefoon: 077-8518488

sterk in kbo St. Rochus Steyl

Nieuwsbrief 28 april 2020

Beste leden,

Dit is een heel bijzondere nieuwsbrief geworden. De regering en het RIVM hebben aangegeven dat alle sociale activiteiten zeker tot en met 28 april geen doorgang kunnen vinden. Maar die datum is niet heilig en is inmiddels al weer verlengd tot 20 mei.
De Paasviering hebt u jammer genoeg al moeten missen. Daarvoor in de plaats hebt u een paas traktatie gekregen, met de hulp van onze zoon Rudy en kleindochter Rio ingepakt in de zakjes. Uiteraard met handschoenen aan! Gelukkig hebt u hiervan genoten, we hebben al diverse bedankjes hiervoor mogen ontvangen.

We hadden u al laten weten dat de themamiddag "Dementie" die gepland was op 6 mei, onder voorbehoud zou zijn.
Deze gaat nu definitief NIET door.
De boottocht die we op 3 juni gezamenlijk met de drie Tegelse KBO's hebben georganiseerd is ook geannuleerd.
Dat is erg jammer, maar uw veiligheid staat voorop. De datum is tè dichtbij, we vinden het niet verantwoord om dit door te laten gaan. We hebben kunnen regelen dat deze bootreis wordt doorgeschoven naar woensdag 2 juni 2021, dus een jaar later. Dan houdt u dit uitstapje dus gewoon van ons te goed.
We hebben u gevraagd om ons te laten weten hoe u deze tijd door komt en hier zijn diverse reacties op gekomen. Die hebben we allemaal in deze nieuwsbrief gezet. Het zijn mooie gedichten, foto's en vrolijke verhaaltjes geworden.
Zelf volg ik, nu ik niet meer wekelijks naar de gym kan, het programma "Limburg in Beweging" van L1 op TV. De oefeningen zijn soms pittig, maar er is ook altijd een makkelijke variant, die je zittend of zelfs met behulp van de rollator kunt doen. Dus ook met de ouderen wordt rekening gehouden.
Geniet in ieder geval van de lente die nu toch echt begonnen is. Zet een raam open als je zelf niet naar buiten kunt en snuif die voorjaarslucht op.
Maar vooral: blijf gezond, let goed op elkaar maar zeker ook op u zelf!
Bijdrage: Ine Beurskens

Info leden KBO Steyl

Op 19 maart 2020 is de heer Jaap Sijmons op 94 jarige leeftijd overleden. We wensen zijn familie, maar zeker ook zijn vriendin Toos, heel veel sterkte met dit verlies.
Mevrouw Gerty Jacobs van de Arnold Janssenstraat is verhuisd naar het verpleeghuis Amaliahof in Swalmen en is daarom op eigen verzoek afgemeld als lid. We hopen dat ze het daar naar haar zin heeft.

Onderstaand de ingezonden artikelen

Van zijn Belgische vriend ontving onze voorzitter Hein Jacobs dit gedicht

ZOU HET KUNNEN ZIJN

Zou het kunnen zijn…
Dat terwijl wij ziek worden,
de aarde kan helen
Dat nu van alles verandert en stopt,
de natuur weer door kan gaan.

Zou het kunnen zijn...
Dat nu de wereld vertraagt,
de liefde kan versnellen.
Dat druk zijn en naar buiten racen en vliegen,
de rust vinden en naar binnen keren wordt.

Zou het kunnen zijn....
Dat als we thuis moeten blijven,
we weer kunnen ervaren van wie we houden
Dat nu de maatschappij zo leunt op de zorg,
we beseffen hoe ontzettend belangrijk dat is.

Zou het kunnen zijn...
Dat de wereld en de luxe om ons heen nu kleiner wordt,
zodat we ons eigen grote hart weer kunnen voelen.
Dat nu we goed voor onszelf en anderen moeten zorgen,
Ontdekken dat zelfliefde en naastenliefde noodzakelijk is.

Zou het kunnen zijn...
Dat nu we samen strijden tegen hetzelfde,
de eenheid in de verschillen kan worden gevonden.

Dat als we elkaar nodig hebben,
we herontdekken hoe saamhorigheid voelt.

Zou het kunnen zijn....
Dat na de chaos en strijd van deze tijd,
een nieuwe wereld wordt geboren.
Dat na de angst en onzekerheid,
de liefde en waardering voor elkaar en de aarde terugkeert.

Zou het kunnen zijn....
Dat het zo moet zijn,
opdat de liefde wederkeert.

Kay Curfs heeft goede tips om variatie te brengen in uw broodbeleg

Foto linksboven

Paprikaspread
Plakjes banaan

Foto rechtsboven

Plakjes aardbei
Makreelspread met rucola

Foto linksonder
Doperwtjesspread
Geraspte wortel met rozijnen

Foto rechtsonder
Sla met plakken avocado
Gegrilde groente

Hoe we met weinig moeite iets kunnen doen aan ons immuunsysteem.
Meer groenten en fruit in ons dagrantsoen.

Theo Laumans stuurde dit mooie verhaal

MAAR DE LENTE WIST HET NIET….

Het was begin 2020...
De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug,
Februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen
De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen… En toen werd het Maart...
Het was Maart 2020...
De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld, landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch...

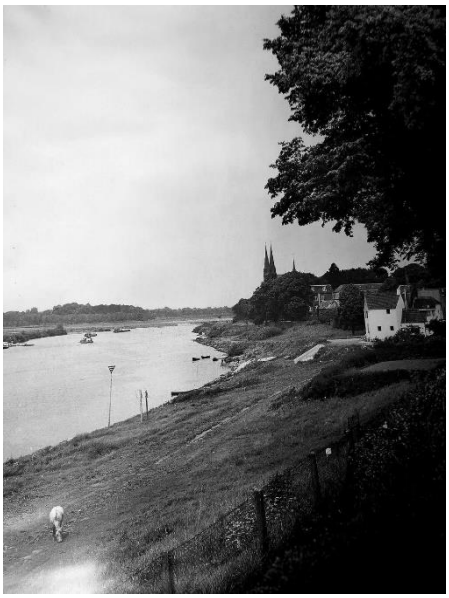

Iedereen wist wat er aan de hand was
Maar de lente wist het niet
En de bloemen bleven bloeien
En de zon scheen…De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan
En de zwaluwen kwamen terug
En de lucht werd roze en blauw
Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen
Het was Maart 2020...
De jongeren studeerden online, vanuit huis
Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis
Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen
Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten
Bijna alles was gesloten … Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars
Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken
Mensen moesten vanuit huis gaan werken
Ondernemers kwamen in de problemen
De meeste kinderen konden niet meer naar school Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen, operaties en onderzoeken werden uitgesteld... Iedereen wist het
Maar de lente wist het niet en het ontsproot.
Ze draaide onverstoorbaar haar jaarlijkse programma af.

Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren.
Het was Maart 2020.
Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief
Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten
Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging
Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk
In de supermarkt waren allerlei schappen leeg
Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon
Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was
Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk...
Er was isolatie, ziekte en paniek....Toen werd de angst pas echt!!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit...
En de weken duurden ineens veel langer...
En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen...
De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held...
De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was, niemand had dit verwacht... Iedereen wist wat er gebeurde
Maar de lente wist het niet en de rozen bleven bloeien
De Magnolia stond in de knop
De vogeltjes begonnen aan hun nestjes
En toen…
Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt
Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen
Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit

Sommigen leerden een nieuwe taal
Sommigen ontdekten kunst
Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug
Anderen stopten met onwetend onderhandelen
Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin

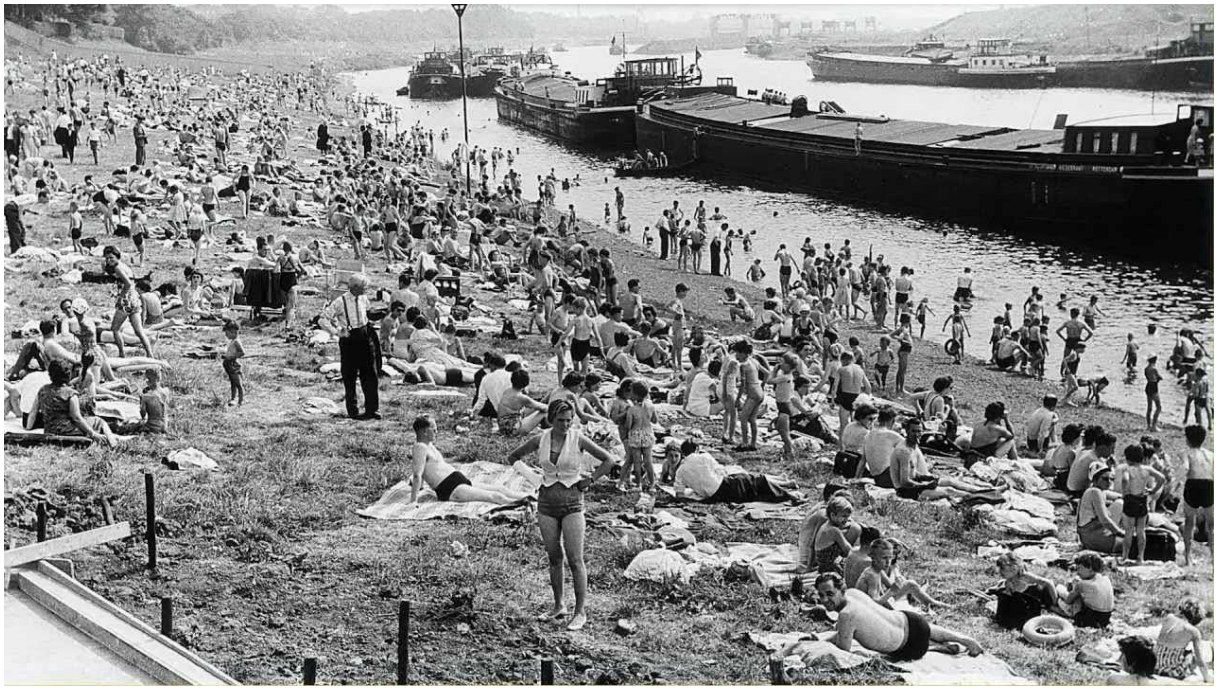

Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen
Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden
Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken
Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit
Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn
Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen
Mensen herstelden van hun stressvolle leven
Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar
Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop zodat eenzame mensen ze konden bellen
De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan
Gepensioneerde zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg
Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen
Om 20:00 uur s 'avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping, dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle mensen…

En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit
Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen…Dat wisten we allemaal
En de lente wist het niet,
En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit
En het werd steeds warmer
En er waren veel meer vogels
En toen kwam de dag van bevrijding…
De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was
En dat het virus had verloren!
Dat iedereen SAMEN had gewonnen!!!
En toen ging iedereen de straat op...
Met tranen in de ogen...
Zonder maskers en handschoenen…

De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was
En de wereld was mooier en liefdevoller geworden
En de mensen waren humaner geworden
En ze hadden weer waarden en normen
De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen
Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen, ook zij was genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan
En toen kwam de zomer....
Omdat de lente het niet wist
En hij was er nog steeds
Ondanks alles
Ondanks het virus
Ondanks de angst
Ondanks de dood
Omdat de lente het niet wist,
leerde iedereen
de kracht van het leven…

Susan Blanco (De Taalrecycler) "Geïnspireerd door mensen"

Harry en Mia Koopmans hadden een leuke anekdote voor ons:

Wie door de Pastoor Windhausenlaan loopt langs no. 18 ziet in de middagzon een hele boel wilde anemoontjes bloeien. Daar hoort een verhaaltje bij.
30 jaar geleden hebben wij – ter gelegenheid van 35 jarig huwelijk - in België in de omgeving van Namen (Ardennen) een tijdje met ons gezin doorgebracht. Bij een eerder bezoek hebben we de omgeving verkend en kwamen wij terecht in Chevetogne bij een klooster.
Alles in volstrekte rust en geen mens te zien. Tot opeens een persoon in beeld kwam. Ik zeg tegen Mia: "dat is Monseigneur Bär, de bisschop van Rotterdam die vrij plotseling zijn ambt heeft neergelegd." Wij stellen ons voor onder de naam Koopmans uit Steyl-Tegelen. De monseigneur reageert terstond: zijn jullie familie van de generaal???? Nee, de generaal is een Coopmans.
Bij die gelegenheid hebben wij de anemoontjes opgegraven (mocht niet).
Nu zijn het tekens van **herbloeiend leven**.

En ze stuurden een gedicht, geschreven door Rien Geraads-Hendriks

As risico "geval" kèn ich baeter binne blieve
Ich óngerving daovan de gevolge aan d'n lieve
Dow bös aafhankelik, kèns niks, ech gèn fluit
Mós nog wachte toet emes dien baodsjappe duit
Haolt dae den waal veur dich 't goj-je grei
Of brink dae dich gans get angers mei
Maar dèn dink ich ouch weer: maak dich neet zoeë drök
Zolang ze neet krank wuurs haes ze hartstikke vuul gelök

Van Twan Koopmans kwam een gedicht over de "Baer vaan Steyl"

Öm op de bein te blieve, en veur ein frisse neus
Mót ich idderen daag get loupe, heb gèn keus
Ich bön den neet bewus op baerejach
Want dat waas veur de kinger bedach

Onbewus geis ze dao toch ein bietje op lette
En zuus ze wievuuel minse die veur de raam zette.

As echte Sjteylerse zeen ich d'r maar eine sjpeciale gaer
Ózze eige enige echte Steyler Missie Museum baer.
Laote weej haope det de minse dao nog lang haer kènne gaon.
Roeëze verwelke, sjepe vergaon, maar 't Missie Museum mót blieve besjtaon.

Zenz Hortensius heeft een lentegedicht voor ons gevonden

Ik voel de wind langs mijn gezicht
Ik snuif de geuren van de lente
Ik voel de kriebels in mijn benen
De lente komt een kijkje nemen.

Ik hoor de bijtjes lustig zoemen
Ik geniet van elke bloem
Ik hoor de vogeltjes fluiten
De lente komt naar buiten.

Ik zie dat alles begint te leven
Ik geniet van de natuur
Ik zie de heldere lucht
Dit is een eerste lente zucht.

Gevonden op de website www.1001gedichten.nl

En ze vertelt hoe zij de tijd doorbrengen

Nu we binnen zitten, moeten we wel creatief worden. Wij hebben een ruim terras, gelukkig, dus stoelfiets erop en fietsen maar. Klaar met fietsen, dan de fiets op tafel en je kan goed bewegen met de armen. Handig apparaat en neemt niet veel plaats in. Bezoek, helaas niet, maar ook de kleinkinderen zijn vindingrijk. Kleindochter komt met hond een stuk wandelen naar Tegelen om Opa en Oma te begroeten en een babbel op afstand te maken.

Leny Huberts kreeg via haar dochter een gedicht van Jac. Linssen uit Reuver

De deur op sjlót … en gén bezeuk …
Alles aafgelas, dit is neet altiëd aeve leuk …
Maar noë merk se pas, wie einzaam eine miens soms is …
En zit te prakkezere, omdet hae zien kinjer mis …
Die nieks wille riskere.
Ze wachte aaf en zitte sjtil … en kieke get nao boëte.
Ze toëne häöre goeie wil … toet ze de auge sjloëte!

17 miljoen miense … zaote dit jaor mit de Paose binne.
Die köste nörges angers haer … wat möste die beginne?
17 miljoen miense … jao, die zaote mit de Paose binne.
En kóste ze häör ei neet kwiet …
Want det virus moog neet winne!

De volgende reguliere nieuwsbrief verschijnt rond 26 mei 2020